

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. VIII. Vtrum prædictæ cognitiones fiant per aliquam speciem creatam
repræsentativam Dei?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

QVÆSTIO VIII.

Verum predictæ cognitiones fiant per aliquam speciem creatam representatam DEI?

Supponimus dati in intellectu possibili species naturales non solum representativas universalium, quales sunt illæ, quæ ab intellectu agente producuntur; sed etiam particularium, quæ relatae fuerint ex cognitione ipsorum singularium per conversionem adphantasmata, vel arguitive ab intellectu. Qæ quidem species nimis confusa sunt, & parum de objecto representant, unde necessaria est, quod per laborem discursus in datur veritas rerum.

Aliquando ex ipsiusmet speciebus taliter, vel taliter ordinatis à DEO oritur perfectior cognitio. Aliquando etiam infundit DEUS in intellectu species supernaturales, quæ clarissimè & perfectissimè representant res prout sunt in seipsis, sive sunt substantiae materialis, sive spirituales, sive accidentia, & perfectiones supernaturales: & ideo non indigent discursu, sed per illas simplici intuitu penetratur veritas rerum.

Solet etiam DEUS cum ipsis speciebus intelligibilibus infundit (ut docet D. Bernard. Serm. 41. in Cant.) in ducere aliquando etiam species sensibiles in imaginatione, & phantasia, ut melius & facilius possit homo aliis explicare per figuræ & similitudines, quæ supernaturales cognovit, & ut splendor specierum intelligibilium infundarum magis attemperetur debili captui nostro pro hoc statu.

Quæstur ergo, an dentur aliquæ ex iis species, quæ DEUM aliquo modo representent in aliqua expædiëtis cognitionibus DEI? quam tamen questionem in plura dubia dividemus ob majorem tenui unionis claritatem.

D V B I V M I.

Quanam species inserviant ad cognitionem ordinariam, quam habemus per fidem?

Ad actum fidei supernaturalis concurredit species naturales & acquisitæ, nec est necesse, quod sint supernaturales, & infusa per se. Hæc est communis Thomistarum, quam etiam tenet Valsquez in 1. part. disp. 45. c. 5. Probatur, tum quia DEUS, Trinitas, & alia objecta supernaturalia non cognoscuntur à nobis prout sunt in se, sed per analogiam, & ad instar rerum materialium & naturalium: ut species, quæ per se primò representant res materiales, secundario per quandam assimilationem representant res divinas, supernaturales & spirituales; sed species debent proportionari, & esse ejusdem ordinis cum objecto primario representatione, & non cum secundario: ergo, &c. Tum etiam, quia species propriæ objectorum supernaturalium representant illa ut sunt in se, & non possunt deservire cognitioni fidei, quæ est antignomica.

Tum denique, quia juxta doctrinam D. Thomas perfectio cognitionis saltem judicativa, quando est abstractiva proportionatur lumini, & non speciei 1. part. quæst. 12. art. 3. ad 2. & 2.2. qu.

173. art. 2. & de verit. quæst. 12. art. 7. & quæst. 8. art. 4. ad 5. Cujus ratio est, quæ species, quæ intervallunt apprehensioni v.g. DEI, & Trinitatis sunt naturales, ut pote, quæ non representant DEUM, & Trinitatem ut est in se, sed per similitudinem analogam rerum naturalium; sed istæmet species inserviant ad judicium fidei, quod sit ratus (cum in isto secundo actu nihil de novo representetur, quod in apprehensione non fuerit representatum) & eo solum debent proportionari actu apprehensionis, qui ab illis immediatè procedit, & non actu judicii, qui mediæt & removit.

Objecies primò, species impressa debet propria obiectu, cujus est vicaria, & mediante qua obiectum concurrit ad actum. Secundò, Species impressa debet proportionari specie expresa, seu actu, qui ab illa procedit. Tertiò, quia si DEUS concurrat ad actum fidei cum intellectu, v.g. pueri, qui nondom habet species naturales sufficientes, debet concomitent ei infundere species ad illum actum necessarias: ergo sicut in hoc casu erunt species infusa sine inconvenienti, quod tertimus in secunda probacione.

Respondeatur ad primam, distinguendo, debet proportionari cum objecto primario concedit, cum secundario neg. Primarium enim quod representant, est aliqua res materialis & naturalis, ut dictum est. Ad secundam etiam respondit distinguendo, debet proportionari actu, qui immediatè ab illa procedit, qualis est apprehensionis concedit actu, qui mediæt & removit, quale est judicium fidei, neg. Ad tertiam responderetur in illa suppositione, quod DEUS velit concurrere cum intellectu, nondom habente species, & proinde illas infunderet, tales species fore infra, per accidens, & solam quod modum productionis supernaturalis, cum deberent representare res materiales, sic utile, quæ fuissent acquirentur. Si autem DEUS infundere species per se infundat, seu simpliciter supernaturales representant res proinde obiectum sicut in est, non essent aptæ ad judicium fidei obcurse, sed scientias infusa, & evidentis.

D V B I V M II.

Quanam species requirantur ad cognitionem DEI evidentem in attestante?

Conclusio. Aliquando sufficiunt species naturales, & acquisitæ, ut dictum est de actu fidei, aliquando requiruntur species supernaturales & infusa. Probatur quod primam partem, quia cognition evidens in attestante (ut diximus quæst. 7. Non est cognition DEI prout est in se, sed tantum quod sit DEUS ille, qui revelat; sed hoc potest fieri, vel impediendo hafestationem intellectus, vel per aliquod miraculum, quod potest cognosci per solas species naturales & acquisitæ, &c. Probatur minor, quia in testimonium, quod DEUS sit, quiloquitur, potest addi circumspectio aliquius mortui, vel largitio viuis cæco nato; sed ad cognoscendum hominem esse mortuum, sufficiunt species naturalis cadaveris examinationis, & sepultri, vel fortè jam ad ossa resoluti: & ad cognoscendum jam esse vivum, tamen sufficient species naturales loquentis & le moventis, &c. Similiter de cæco nato, & de viuis ei divinitus collato, & maximè, si sit idemmet refugens & videns, cui DEUS attestaretur: & ex alia parte